

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΤΕΝΣΙΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΤΕΝΣΙΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ / POLITICAL STENCIL IN THE STREETS OF ATHENS

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΤΕΝΣΙΛ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
η καταστολή μας φέρνει πιο κοντά

POLITICAL STENCIL IN THE STREETS OF ATHENS
suppression brings us closer

We are a gathering of people of random origin, who came together for a purpose (legal costs for a friend on trial). Common ground for us all, the technique and use of stencil and its applications, which contain direct or indirect political messages and comment.

The “dominant powers” and the Penal Code look upon us as vandals! In our minds and that of our friends, comrades and all who go along with our standpoint and practices, we are entities beyond interpretations of the law, we focus our actions beyond the framework of the established esthetics. We inject colour into an otherwise grey and neutral townscape, with one overriding aim: strike a blow to the soul of the onlooker (in the shortest time we are given to capture his/her attention), hoping to bring about his awakening, be it momentary.

We take delight in the process of creativity, as much as that of implementation.

We unite our strength and forces with those of the weak and outcast.

Our meeting point is our natural habitat.
The streets

Είμαστε ένα σύνολο ανθρώπων τυχαίας σύνθεσης, που προέκυψε από μία αναγκαιότητα (κάλυψη δικαστικών εξόδων φίλου). Κοινό στοιχείο όλων μας, η τεχνική του στένσιλ και το περιεχόμενο αυτής, το οποίο εμπεριέχει άμεσα ή έμμεσα πολιτικό μήνυμα και σχολιασμό.

Για τον κυρίαρχο Λόγο και τον ποινικό κώδικα, είμαστε βάνδαλοι. Για εμάς όμως, τους φίλους, τους συντρόφους και όλους εκείνους-ες που συναινούν στην αισθητική και την πρακτική μας, καθοριζόμαστε ως υποκείμενα πέραν της ποινικής ερμηνείας του νόμου, ορίζουμε τη δράση μας έξω από τα πλαίσια της υποβάλλουσας αισθητικής: δίνουμε χρώμα, κυριολεκτικά και μεταφορικά, σε ένα γκρίζο και ουδέτερο πολεοδομικό σύμπλεγμα, στοχεύοντας σε ένα πράγμα: να χτυπήσουμε την ψυχή του θεατή στο κέντρο (στον πολύ λίγο χρόνο που θα μαγνητίσουμε την προσοχή του), με πρόθεση να του προκαλέσουμε στιγμιαία αφύπνιση.

Όσο απολαμβάνουμε την διαδικασία δημιουργίας, άλλο τόσο απολαμβάνουμε και αυτήν της εκτέλεσης.

Ενώνουμε τις δυνάμεις μας με τους αποκλεισμένους, τους αδύναμους.

ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΣΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΜΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ.
ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ.

Συμμετέχουν:
wd
lotek
δράση στουρνάρη
mapet
κλάιν
γκαζόν
δον ψυχώτης
political zoo
firefly
ντακ
ψυχώ μελαχρινό αγόρι
unpause
216

Participating:

wd
lotek
action stournari
mapet
klein
gazon
don psychote
political zoo
firefly
duck
Psycho brunet boy
unpause
216

Fight Resist Do not moan

fuck february 14th

*Make Love
& Class War*

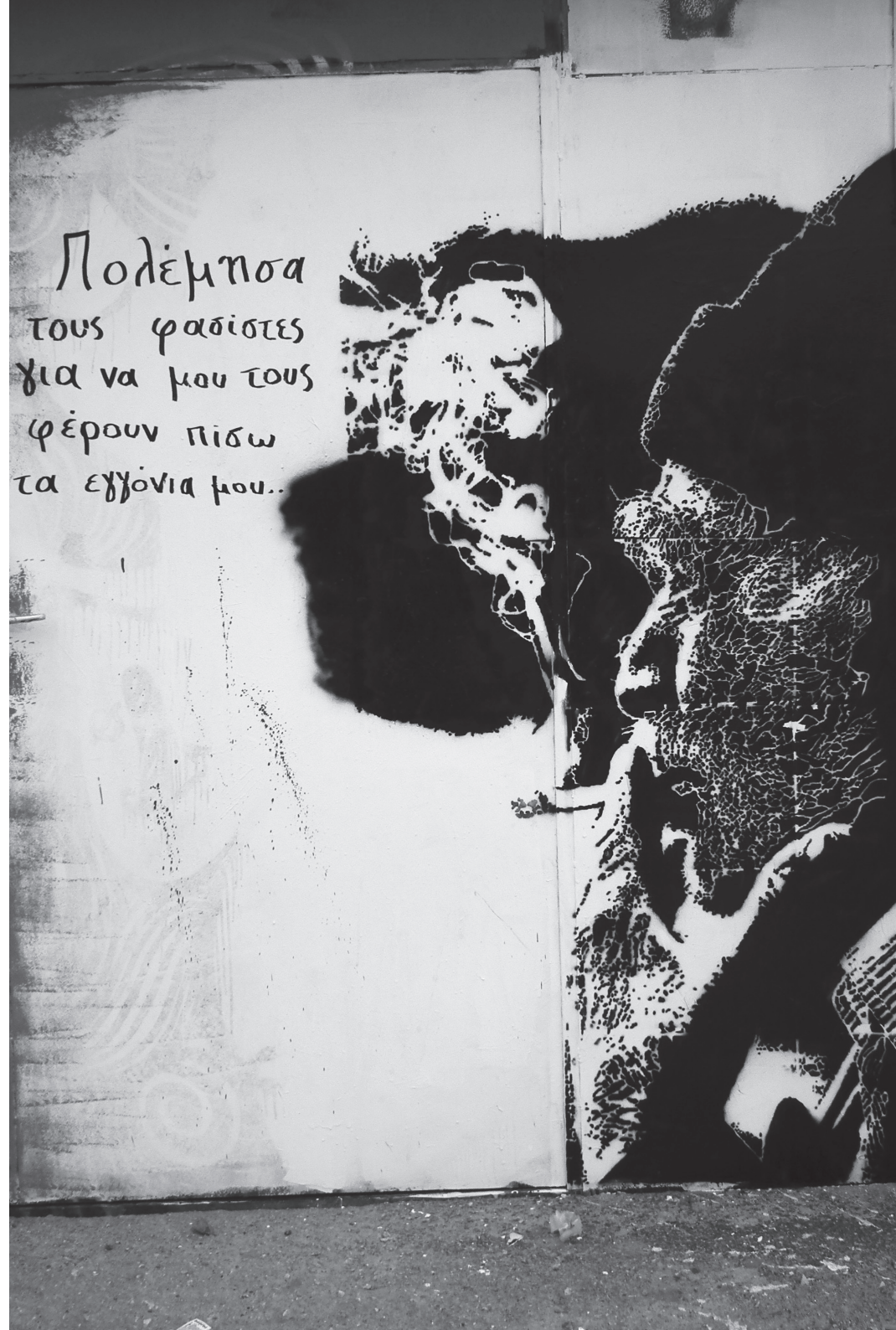
ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΟΥΦΑΛΕΣ
ΘΑ ΓΥΡΙΣΕΙ Ο ΤΡΟΧΟΣ

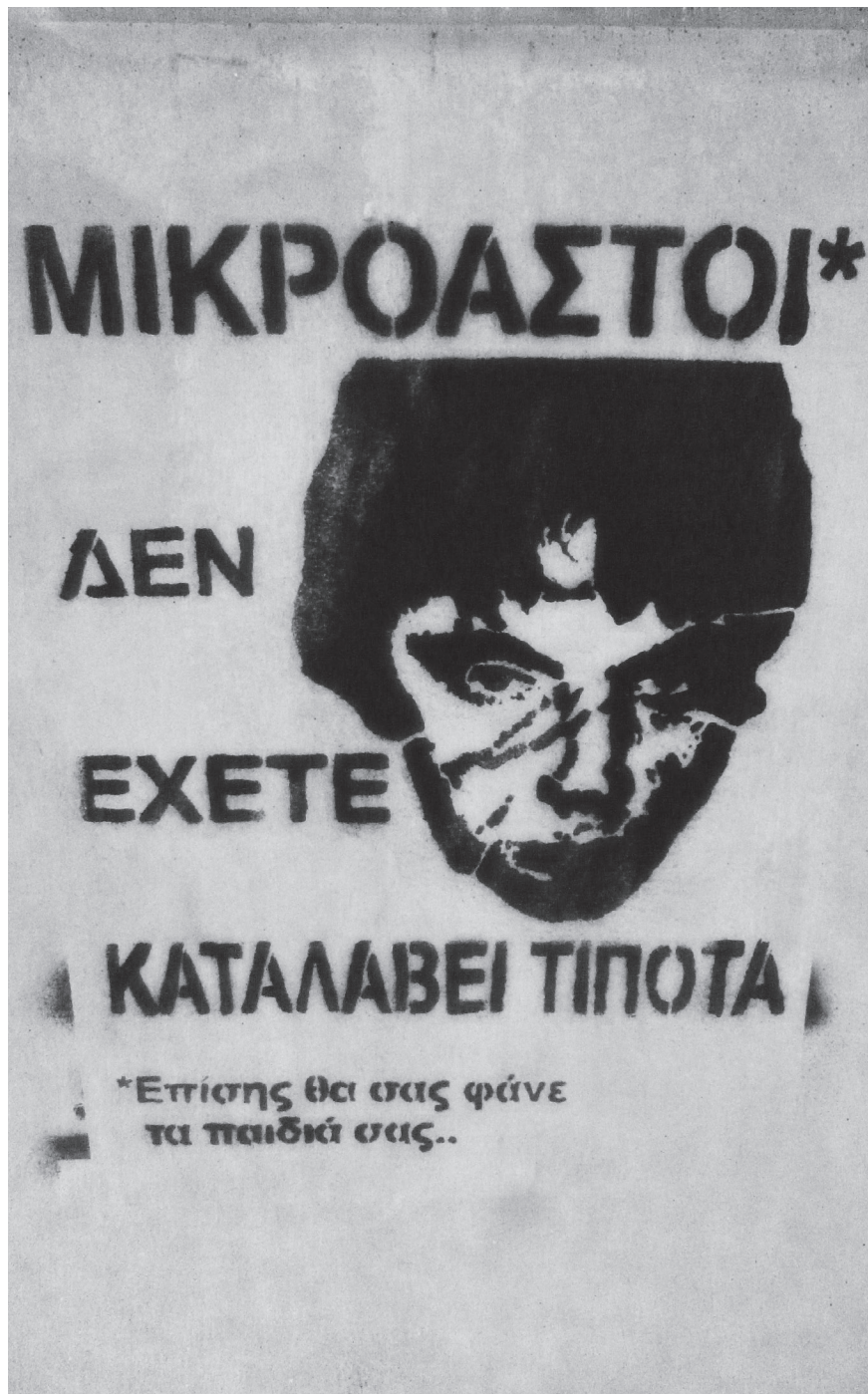
fascists tooth cavities the tables will turn (greek expression / cavity is also a greek swear word)

Berkin you are our brother

I fought fascists, but my grandchildren brought them back

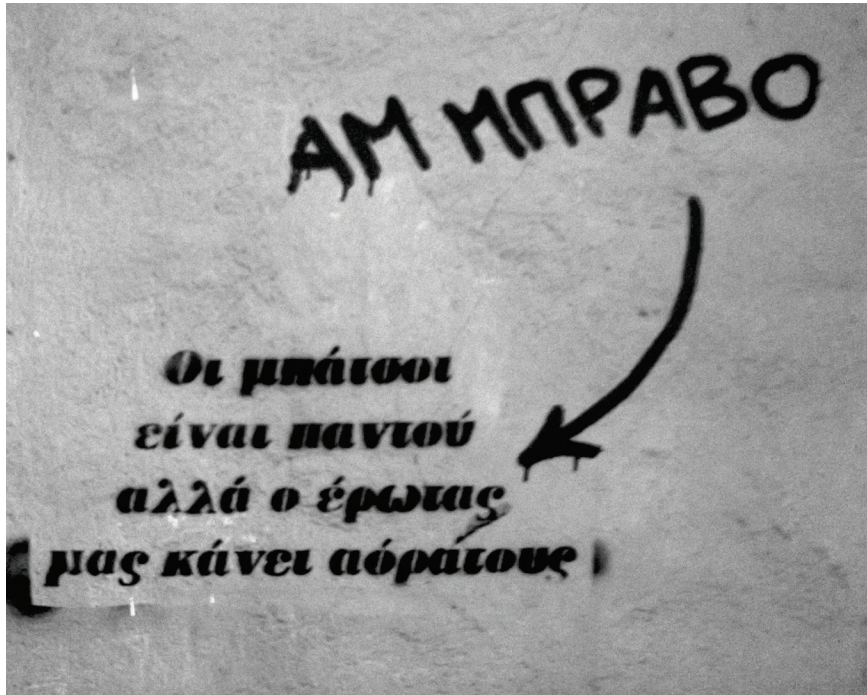

bourgeoisie* you haven't realised a thing *also, you will be consumed by your children

hitech - low life

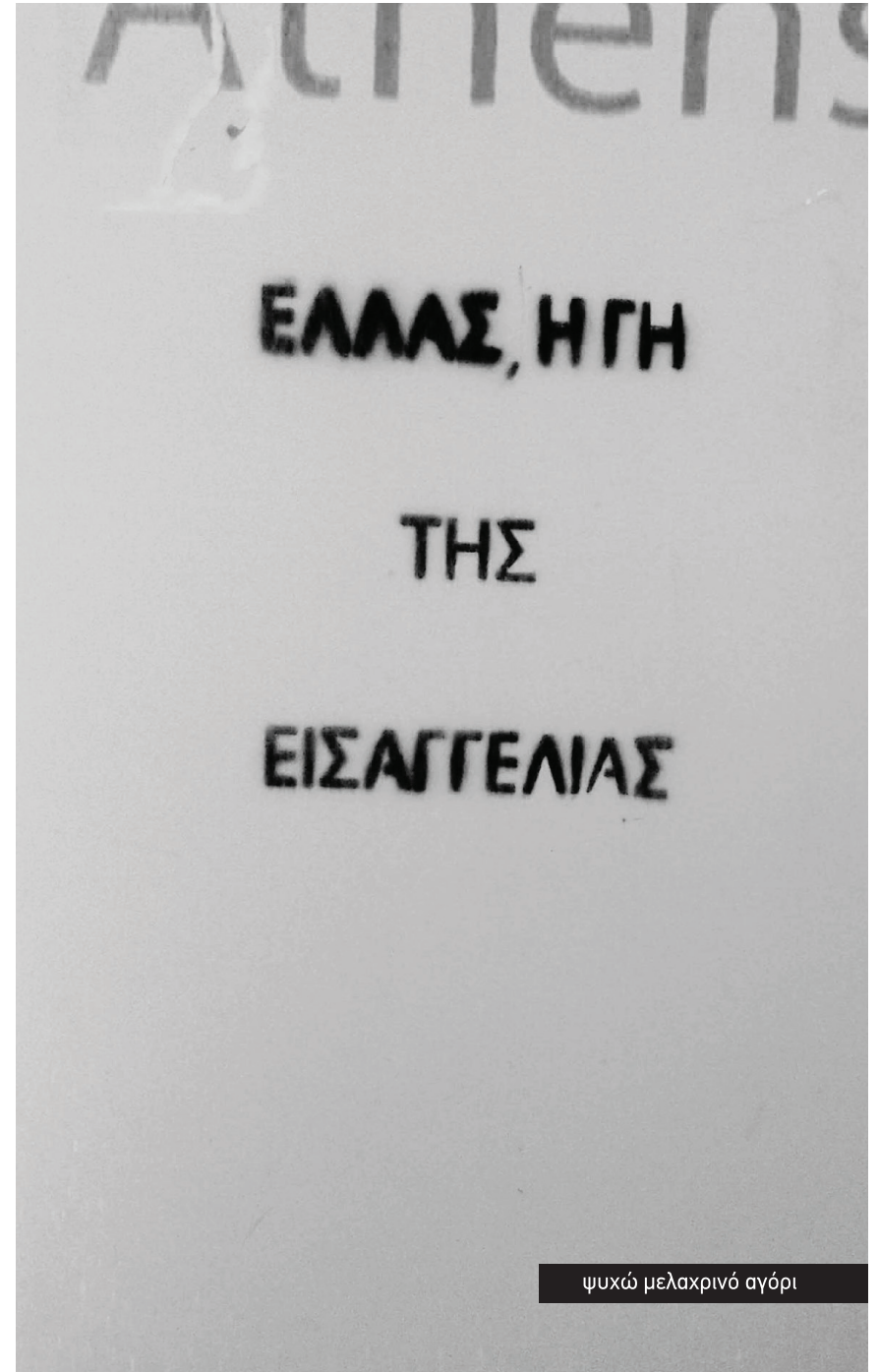
Cops may be everywhere, but love makes us invisible

I'm not illegal, you are racist

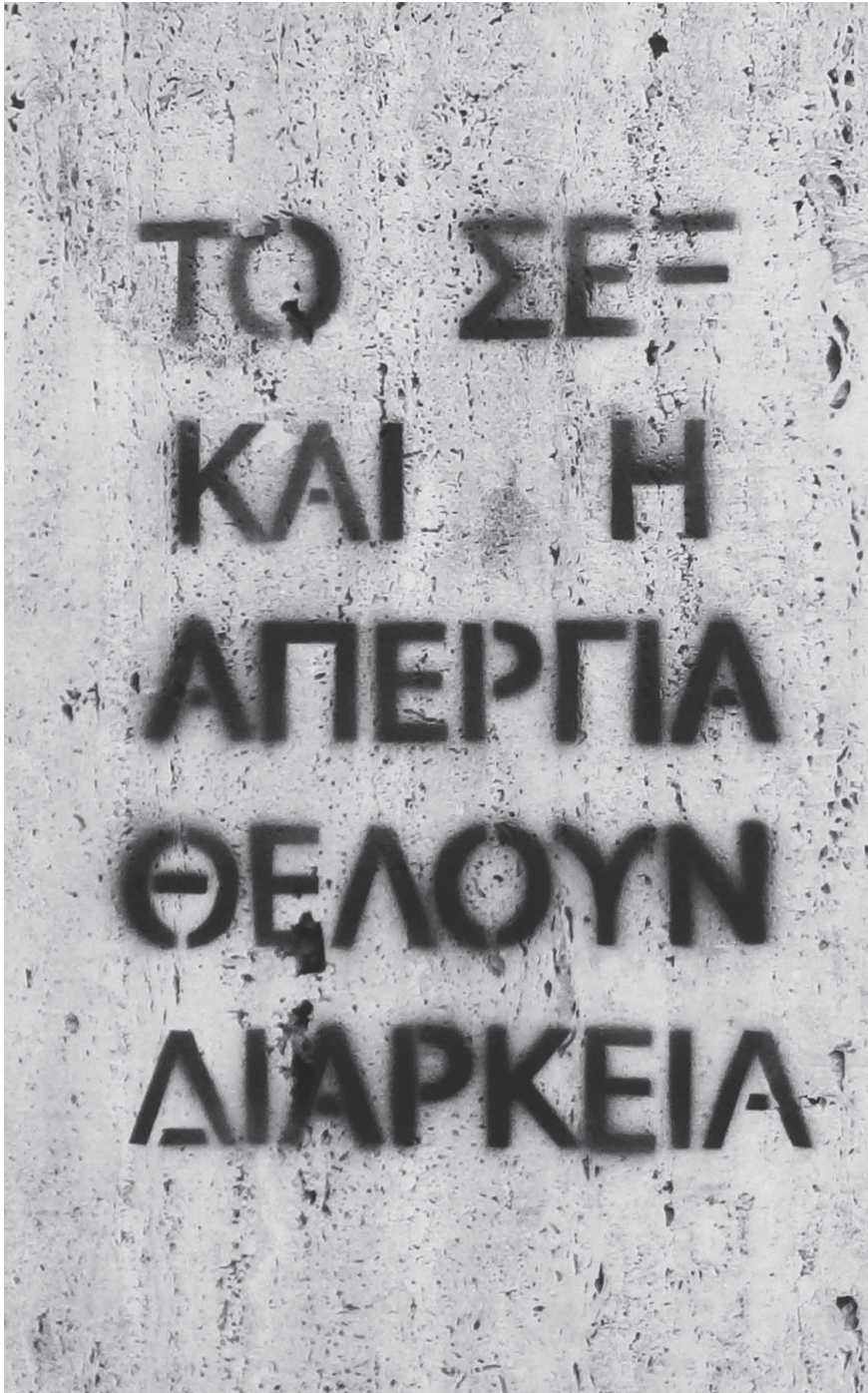

fifi, poison to all fascists

ψυχώ μελαχρινό αγόρι

Greece, land of district attorneys

sex & strikes need to last

center of lawlessness

with god's strenght / antifa cake

cops, pigs, killers

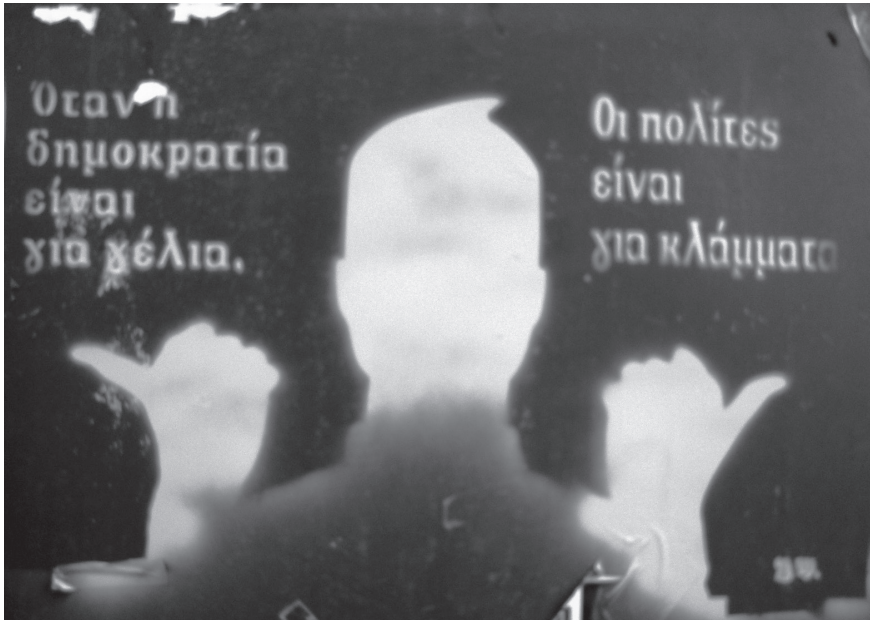

welcome to farmakonisi

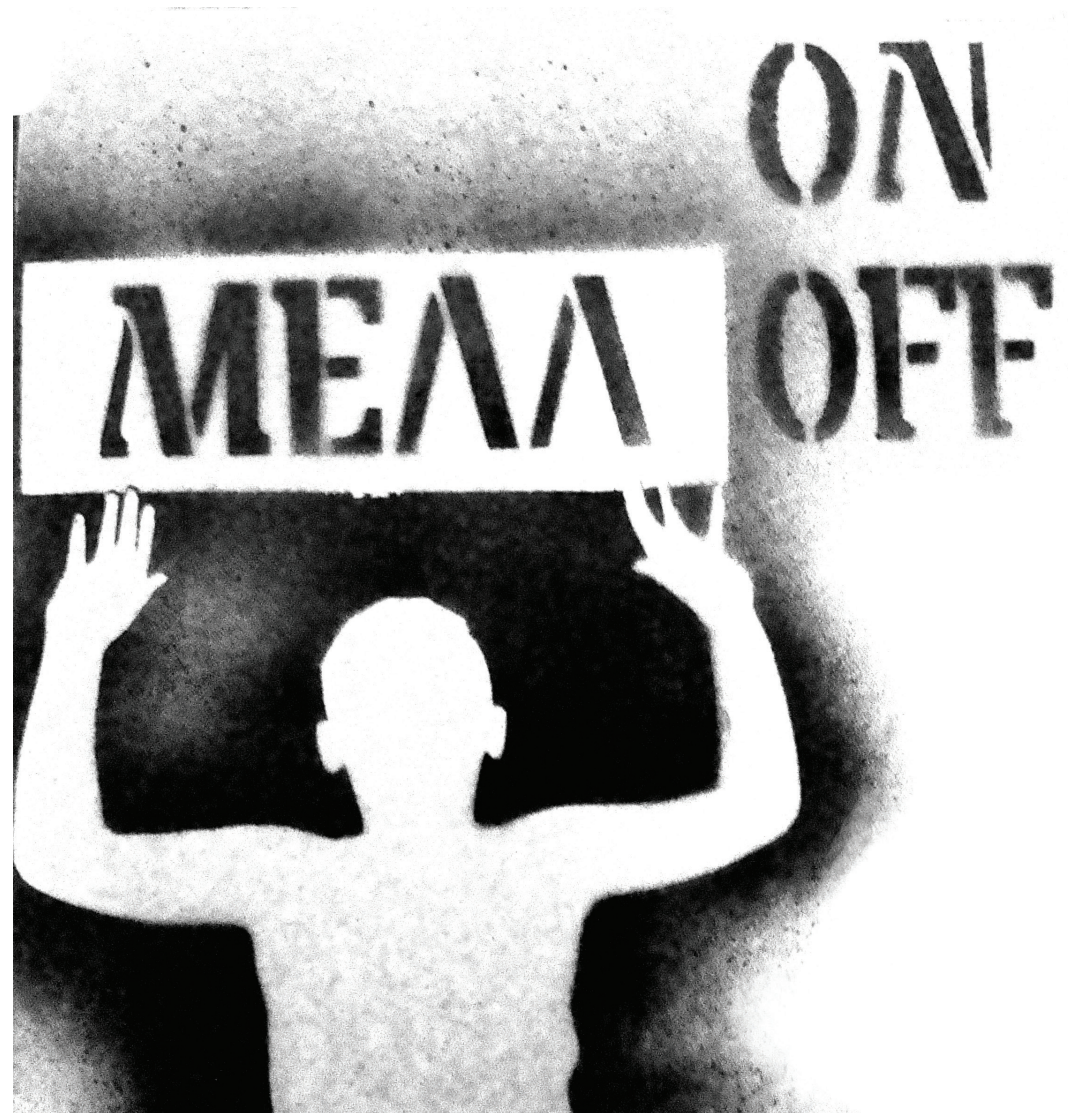
δον ψυχώτης

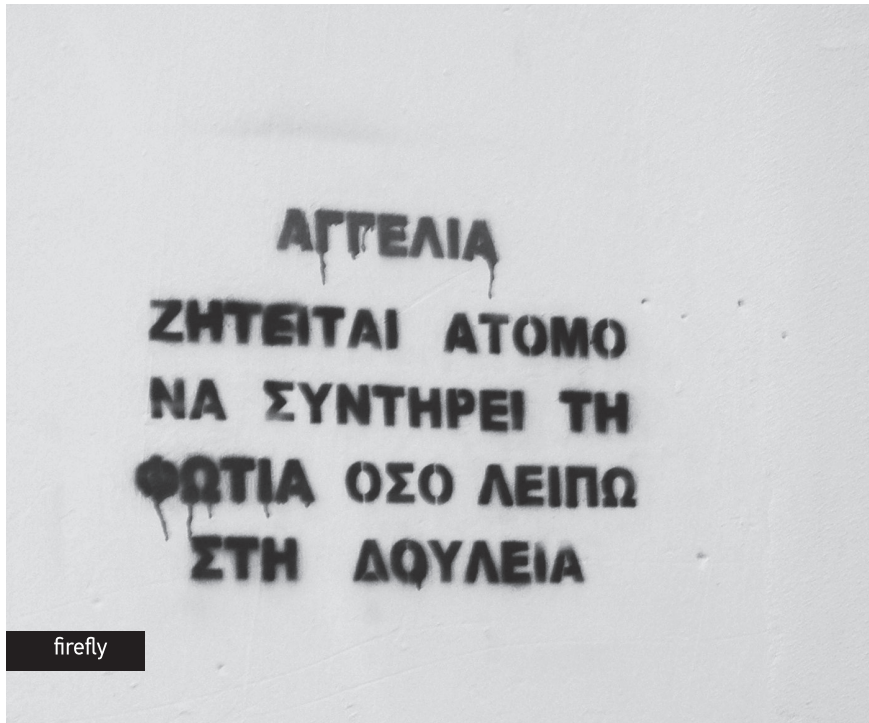

when democracy is laughable, then citizens are to be pittyful (greek expression)

future on / off

ADD person is needed to keep the fire going while I'm way at work

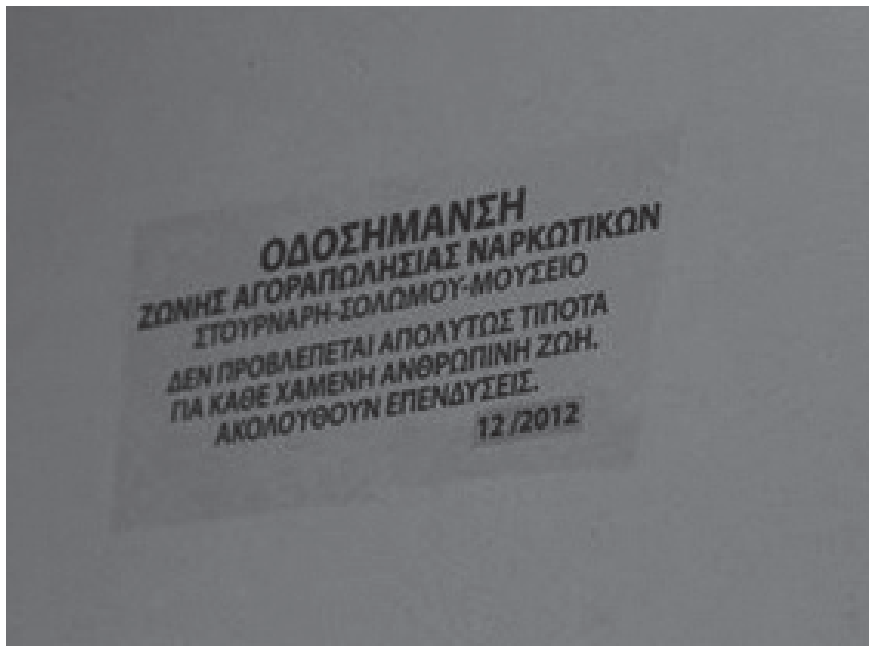
Η δουλεία έρχεται στο φως

δράση
Στούρναρα

street sign, drug dealing zone, no measure taken for the loss of human lives. investments will follow

greek police

darling, shit to all fascists

the suppression has become a habit

how many euros do you want in order to revolt?

Babis vovos

STENCIL GRAFFITI:

8 σημεία για τους τρόπους με τους οποίους το Stencil κερδίζει χώρο στις πόλεις μας και εικονοποιεί τους σύγχρονους πολιτικούς αγώνες στο δημόσιο χώρο της πολιτικής διεκδίκησης

1 Το Stencil βασίζεται σε μια απλή και πολύ διαδεδομένη τεχνική που έχει χρησιμοποιηθεί εκτεταμένα, τόσο στη διακόσμηση, όσο και στην τυπογραφία. Είναι η τεχνική της παραγωγής και αναπαραγωγής ενός σχεδίου ή μοτίβου σε κάποια επιφάνεια με τη χρήση μιας μήτρας. Παρότι η τεχνική αυτή δεν είναι κάτι καινούριο, αλλά είναι γνωστή εδώ και πολλά χρόνια, η διάδοση της χρήσης της για την παραγωγή δημόσιων και χωρίς άδεια παρεμβάσεων στους τοίχους και τις επιφάνειες των πόλεών μας -κυρίως από τις αρχές του 2000 και έπειτα- είχε ως αποτέλεσμα ένα νέο, έντονα εικονικό και αισθητικά επιθετικό είδος graffiti. Το είδος αυτό δίνει τη δυνατότητα στο δημιουργό να παρεμβαίνει γρήγορα και έτσι με μεγαλύτερη ασφάλεια στον ολοένα και περισσότερο ελεγχόμενο αστικό δημόσιο χώρο της εποχής μας και έτσι έχει καταφέρει να αποτελεί ένα ευρέως αναγνωρίσιμο είδος οπτικής παρέμβασης στο σύγχρονο αστικό χώρο. Επιπλέον, λόγω της σχετικής ευκολίας της τεχνικής, η οποία δεν προϋποθέτει απαραίτητα τις αυξημένες καλλιτεχνικές ικανότητες των δημιουργών, το stencil χρησιμοποιείται από αρκετά διαφορετικές ομάδες και άτομα παίρνοντας, έτσι έντονα λαϊκό χαρακτήρα, όπως και πολλά άλλα είδη λαϊκής τέχνης και πολιτισμού από άλλες εποχές.

2 Τα Stencil είναι εικονικά. Η παγκόσμια διάδοση της πρακτικής του stencil που παρατηρείται τα τελευταία χρόνια συνδέεται έντονα με την ψηφιακή τεχνολογία παραγωγής, αναπαραγωγής και διάχυσης εικόνων. Το βασικό χαρακτηριστικό του Stencil είναι η εύκολη και φτηνή δυνατότητα της παραγωγής με σπρέι εικονικών παρεμβάσεων στο δημόσιο αστικό τοπίο. Αυτό σημαίνει πως μέσω του Stencil προσφέρεται η δυνατότητα της επανά-χρησης, της παραποίησης και τελικά της μεταφοράς -κατ' επανάληψη- στο δημόσιο χώρο διάσημων (ή και άσημων) ψηφιακών εικόνων από την παγκόσμια παραγωγή εικόνων που βρίσκεται διαθέσιμη στο Internet. Αυτή η δυνατότητα κάνει το Stencil μια τεχνική που ταιριάζει απόλυτα στη σημερινή εποχή της έντονης παραγωγής και διάχυσης ψηφιακών εικόνων, και ταυτόχρονα, μια τεχνική που αμφισβητεί στην πράξη την ύπαρξη πνευματικών δικαιωμάτων στις εικόνες που επανα-χρησιμοποιεί.

3 Τα stencil είναι επικοινωνιακά. Δηλαδή, η ίδια η μορφή και η αισθητική τους προωθεί την επικοινωνία. Τα stencil επιδιώκουν την επικοινωνία με το ευρύ κοινό, δεν στοχεύουν αποκλειστικά σε «μυημένους» που έχουν τη γνώση και την εμπειρία για να κατανοήσουν αυτό που εκφράζουν. Αν στην περίπτωση των κομματιών του hip-hop graffiti, και ιδιαίτερα των tags, πολλοί εκτός του πολιτισμού του graffiti μπορούν να τα χαρακτηρίσουν ως μουτζούρες, στην περίπτωση των stencil είναι σχεδόν απίθανο να μην καταλάβει κάποιος τι απ-εικονίζεται. Η χρήση του εικονικού σημειολογικού συστήματος, κοινό και κατανοητό από μεγάλα μέρη των σύγχρονων κοινωνιών, δεν αφήνει πολλά περιθώρια μη-κατανόησης στο θεατή. Πέρα όμως από αυτό, η μορφή και η αισθητική των stencil παρουσιάζουν στενή σχέση με τα διάφορα προϊόντα της σύγχρονης ψηφιακής γραφιστικής με τα οποία έρχονται σε καθημερινή επαφή εκατομμύρια άνθρωποι στο σύγχρονο κόσμο. Γι' αυτούς τους λόγους, τα stencil με τις καθαρές τους γραμμές και το έντονο κοντράστ, φαίνεται σαν να είναι φτιαγμένα για να ξεχωρίζουν, ακόμα και στους φορτωμένους τοίχους των πόλεων, και έτσι να επικοινωνούν αποτελεσματικά με τους θεατές τους.

4 Ό,τι βάφεται ή γράφεται στους δημόσιους τοίχους και τις άλλες επιφάνειες της πόλης, χωρίς

άδεια, είναι σίγουρα μια πολιτική πράξη. Παρόλ' αυτά, όλοι θα συμφωνούσαν πως αυτό δεν κάνει κάθε τι που συναντάμε στους τοίχους μια πολιτική δημόσια παρέμβαση. Δηλαδή, ξεπερνώντας

το πρώτο επίπεδο της πολιτικής πράξης -της χωρίς άδειας παρέμβασης στο δημόσιο χώρο- πολλές παρεμβάσεις αρθρώνουν πολιτικό λόγο και προπαγανδίζουν ενεργά τις ιδέες τους. Τα τελευταία χρόνια πολλές από αυτές τις πολιτικές παρεμβάσεις στους τοίχους, τουλάχιστον της Αθήνας, γίνονται με Stencil. Αυτό όμως δεν είναι τυχαίο. Πέρα από τα χαρακτηριστικά της τεχνικής που σίγουρα βολεύουν τα άτομα και τις ομάδες που παρεμβαίνουν πολιτικά στο δημόσιο χώρο (ταχύτητα και δυνατότητα αναπαραγωγής), η ίδια η ιστορία του Stencil Graffiti το τοποθετεί στον πυρήνα της παράδοσης της δημόσιας πολιτικής παρέμβασης και προπαγάνδας. Όπως αναφέρει ο Tristan Manco (2002) *, σε ένα από τα πρώτα βιβλία που κυκλοφόρησαν για το σύγχρονο Stencil Graffiti, η εμφάνισή του συνδέεται με τις Λατινικές χώρες της νοτίου Ευρώπης και της νοτίου Αμερικής. Τα παραδείγματα που αναφέρει έρχονται αρχικά από τον 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο, όταν Ιταλοί φασίστες έβαφαν με stencil στους τοίχους το πρόσωπο του αρχηγού τους ως μέσω προπαγάνδας, στη συνέχεια από τις δεκαετίες 1960-1970, όταν γίνεται χρήση της τεχνικής από Ισπανούς και Μεξικάνους σε διαδηλώσεις, φτάνοντας τελικά στο Παρίσι όπου κατά τη διάρκεια του Μάη του 1968 συνδυάζονται οι παραδόσεις της τέχνης της διεκδίκησης (protest art), των εφαρμοσμένων τεχνών και της τυπογραφίας για να παραχθεί κάτι νέο στην πόλη. Ένας από τους πρωτοπόρους του Stencil Graffiti, ο Γάλλος Blek le Rat (<http://bleklerat.free.fr/>), συμμετείχε στις φοιτητικές διαδηλώσεις του Παρισινού Μάη και ως φοιτητής στη Σχολή Καλών Τεχνών του Παρισιού (Ecole des Beaux Arts) συμμετείχε και στην παραγωγή κάποιων από τις διάσημες αφίσες του κινήματος. Χρησιμοποιώντας αυτήν την εμπειρία, αλλά και τις τεχνικές του γνώσεις στην χαρακτική και τη λιθογραφία έγινε τη δεκαετία του 1980 ένας από τους πρώτους δημιουργούς stencil graffiti στην Ευρώπη, θέλοντας -όπως ο ίδιος δηλώνει στο site του- να δημιουργήσει κάτι διαφορετικό από το αμερικάνικο Graffiti που είχε δει στη Νέα Υόρκη τη δεκαετία του 1970. Η σχέση του Stencil με την πολιτική διεκδίκηση και παρέμβαση στο δημόσιο χώρο είναι εμφανής σήμερα στα έργα διαφόρων ατόμων και ομάδων διαφόρων ανώνυμων, αλλά και ψευδώνυμων δημιουργών που χρησιμοποιούν τους τοίχους των πόλεων που ζουν και δημιουργούν ως πεδίο έκφρασης κοινωνικο-πολιτικής κριτικής και ως χώρο προπαγάνδας. Το Stencil όμως παρουσιάζει παράλληλα και μια έντονη σχέση την πολιτική διεκδίκηση από-τα-κάτω, όπως την είδαμε να αναπτύσσεται στα πρόσφατα κινήματα των πλατειών, αλλά και άλλων διαδηλώσεων που (κατά)λαμβάνουν (δημόσιο) χώρο σε διάφορες πόλεις της Ευρώπης, της Αμερικής, του αραβικού, και του νοτιο-αμερικάνικου κόσμου τα τελευταία χρόνια. Από την πλατεία Tahrir στο Κάιρο, μέχρι τις πλατείες των πρωτευουσών του ευρωπαϊκού νότου, αλλά και από την Wall Street, μέχρι την Ιστανμπούλ και το Ρίο ντε Τζανέιρο, αναριθμητά Stencil εικονογραφούν και συνοδεύουν τις μάχες και τους αγώνες των κινημάτων διεκδίκησης του δημόσιου χώρου ως αυτού που έπρεπε να είναι χώρος συνεύρεσης, διαλόγου και παραγωγής πολιτισμού, τέχνης, και πολιτικής.

5 Το πολιτικό Stencil αποτελεί σήμερα σε παγκόσμιο επίπεδο ένα από τα σημαντικά είδη της έκφρασης της «τέχνης της διεκδίκησης» (protest art). Όμως τα stencil δεν εικονογραφούν απλά τα σύγχρονα κινήματα, αλλά αντίθετα εικονοποιούν τα αιτήματα και τους λόγους που αυτά αναπτύσσουν. Δηλαδή, δεν λειτουργούν απλά ως εικονογραφίες του πολιτικού λόγου που αναρτώνται στο δημόσιο χώρο, αλλά συμμετέχουν ενεργά στην παραγωγή εναλλακτικού λόγου και κριτικής μέσω των εικόνων. Με άλλα λόγια, συμμετέχουν στην ανάπτυξη του πολιτικού φαντασιακού μέσω των εικόνων. Εκτός όμως από την έκφραση των τοπικών διεκδικήσεων, τα stencil προωθούν και την επικοινωνία μεταξύ των διαφόρων

τοπικών κινημάτων και με αυτόν τον τρόπο προσφέρουν στην ανάπτυξη και ενδυνάμωση των παγκόσμιων. Μέσω του Internet και των κοινωνικών δικτύων, τα stencil παρουσιάζονται πια σε ένα παγκόσμιο κοινό, και έτσι, μέσω της χρήσης της «γλώσσας» των εικόνων, και σε αντίθεση με τα πιο λογοκεντρικά συνθήματα, τα stencil γίνονται κατανοητά από ένα ευρύτερο κοινό ξεπερνώντας τα σύνορα της γλώσσας. Με αυτόν τον τρόπο αυξάνεται τόσο η κατανόηση, όσο και η διάχυση των τοπικών πολιτικο-κοινωνικών μηνυμάτων συμβάλλοντας στην ανάπτυξη κοινών αιτημάτων, στόχων και διεκδικήσεων σε παγκόσμιο επίπεδο. Θα μπορούσαμε ίσως να πούμε πως τα stencil παίζουν σημαντικό ρόλο στην εικονοποίηση του παγκόσμιου εναλλακτικού πολιτικού φαντασιακού.

6 Στις σύγχρονες μεγαλουπόλεις η εξουσία, και οι συνεργάτες της, επιχειρούν με νόμους και αστυνόμευση να ελέγξουν το σύνολο των στοιχείων που συνθέτουν την οπτική σφαίρα που μας περιβάλλει. Διαφημίσεις, πινακίδες, ταμπέλες καταστημάτων, σήματα τροχαίας και άλλα οπτικά στοιχεία καθορίζουν και επιβάλλουν την επίσημη οπτική σφαίρα των πόλεων. Με αυτόν τον τρόπο, η εξουσία πέρα από τον έλεγχο της εμφάνισης των αστικών περιοχών, επιχειρεί ταυτόχρονα και τον έλεγχο του συλλογικού φαντασιακού των πολιτών. Σε αυτό το πλαίσιο ελέγχου, οι εικόνες που προσφέρουν τα stencil και άλλες -χωρίς άδεια- παρεμβάσεις στο δημόσιο χώρο συμποτάρουν τον έλεγχο που επιχειρεί να επιβάλλει η εξουσία στην αστική οπτική σφαίρα. Αυτοκόλλητα, αφίσες, διάφορα είδη graffiti, stencil, συνθήματα και διάφορα είδη τέχνης του δρόμου συμβάλλουν στην παραγωγή οπτικού πολιτισμού από-τα-κάτω που συχνά καταφέρνει να διαφεύγει του ελέγχου της εξουσίας, και παράλληλα τροφοδοτούν την ανάπτυξη διαφορετικών συλλογικών και ατομικών (πολιτικών και κοινωνικών) φαντασιακών.

7 Το Stencil Graffiti είναι ένα αστικό φαινόμενο άρρηκτα συνδεδεμένο με το δημόσιο χώρο. Το Stencil αναπτύσσεται και πραγματοποιείται κυρίως στον αστικό χώρο. Εκεί, στην πολυπλοκότητα και στους ρυθμούς του καθημερινού δημόσιου αστικού χώρου, τα κομμάτια stencil (όπως και όλα τα υπόλοιπα επίσημα ή ανεπίσημα είδη καλλιτεχνικής, κοινωνικής και πολιτικής παρέμβασης) εν-τοπίζονται και έρχονται σε επαφή με τους θεατές τους. Το Stencil, όπως και το graffiti και άλλα είδη της τέχνης του δρόμου (street art) ανήκουν στο δρόμο, δεν βρίσκονται απλά τοποθετημένα εκεί. Αυτό σημαίνει πως τα νοήματα τους σχηματίζονται πάντα σε σχέση με την αρχιτεκτονική υποδομή του χώρου, όπως και σε σχέση με την καθημερινή ζωή στο δρόμο. Όπως η εμφάνιση των αστικών περιοχών ορίζεται από τις παρεμβάσεις που γίνονται στους τοίχους τους, έτσι και η σημαντικότητα και αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεων αυτών καθορίζεται πάντα σε σχέση με το συγκεκριμένο αστικό πλαίσιο στο οποίο βρίσκονται. Με αυτήν την έννοια, κάθε stencil λειτουργεί διαφορετικά σε κάθε σημείο, δρόμο, περιοχή ή ακόμα και πόλη το νόημά του αλλάζει όπως θέλει και αυτό να αλλάξει τις περιοχές στις οποίες παρεμβαίνει. Κάθε παρέμβαση στο δημόσιο χώρο βρίσκεται διαρκώς σε μια συνομιλία, τόσο με τους χώρους, όσο και με τους ανθρώπους που συγχρωτίζονται σε αυτούς δεν είναι ποτέ μια ανεξάρτητη εικόνα τοποθετημένη στον τοίχο, αλλά είναι περισσότερο ένα οπτικό συμβάν κατά το οποίο τα μηνύματα που προωθεί και τα νοήματα που τις δίνουν οι θεατές της βρίσκονται σε διαρκή διαπραγμάτευση.

8 Ο δημόσιος τοίχος των πόλεων, ήταν από πάντα σχεδόν, ένα πεδίο ανάπτυξης ανοικτού και ελεύθερου διαλόγου. Αν θεωρήσουμε την ύπαρξη χώρων ελεύθερου διαλόγου συστατικό της «ελεύθερης κοινωνίας», τότε κάθε προσπάθεια ελέγχου των στοιχείων που συνθέτουν την αστική οπτική σφαίρα είναι ταυτόχρονα και προσπάθεια ελέγχου του διαλόγου που αναπτύσσεται στους δημόσιους τοίχους των πόλεων είναι δηλαδή προσπάθεια ελέγχου της ίδιας της ελευθερίας. Όσο και να πασχίζουν οι αρχές των πόλεων και οι συνεργάτες τους να αποδείξουν πως οι παρεμβάσεις στους τοίχους είναι «βρομιά» στο «σώμα» της πόλης, και

*Manco Tristan (2002), Stencil Graffiti. London: Thames & Hudson.

όσοι παρεμβαίνουν -χωρίς άδεια- είναι παράνομοι γιατί ο δημόσιος χώρος «δεν ανήκει σε κανέναν, αλλά αντίθετα σε όλους τους πολίτες», κάθε γράψιμο, βάψιμο και γενικά κάθε μικρή ή μεγάλη ελεύθερη παρέμβαση στους δημόσιους τοίχους θα είναι πάντα μια πολιτική κίνηση που θα σαμποτάρει τις προσπάθειες ελέγχου στις πόλεις και θα παράγει λαϊκό και ίσως και ανατρεπτικό οπτικό πολιτισμό.

UNPAUSE

NO fascists - NO racists in cities and neighborhoods

STENCIL GRAFFITI:

8 points regarding the ways in which Stencil Graffiti is gaining space in our cities and is imagining the contemporary political struggles in public space of political protest

1 Stencil Graffiti is based on a simple and very common technique, which has been used extensively in decoration, as well as in typography and early printing. It is a technique used for the production and reproduction on any surface of a drawing or a motif through a matrix. While this technique was not something new, its use and spread for the production of public and without permission interventions on the walls and other surfaces of the cities -mainly from 2000 and onwards- had as a result a new, strongly iconic and aesthetically aggressive kind of graffiti. This kind of graffiti allows the creator to intervene faster and thus safer in the increasingly controlled public space of our times, and in this way has managed to become a popular and easily recognizable kind of visual intervention in our contemporary urban space. Moreover, the fact that the technique is quite simple and does not require any advanced artistic qualification, allows different groups and individuals to use stencils and in this way stencil graffiti acquires a folk (traditional) character, like other kinds of folk arts and culture from other times.

2 Stencils are imagery. The global spread of stenciling that we have seen during the last years, is strongly connected with the digital technology of production, re-production and dissemination of images. The stencil's main characteristic is that it enables the easy and cheap production of images with spray paint in public urban space. This means that the stencil also allows the re-use, alteration and transfer repeatedly in public space of popular (or unpopular) digital images from the international imagery accessible through the Internet. This capability of the practice fits perfectly with our era of strong production and dissemination of digital images; and at the same time, it's a technique that offers the opportunity to practically contest the existence of copyrights on the images that are re-used in the stencils.

3 Stencils are communicative. Their very form and aesthetics promote communication. Stencils want to communicate with the wider public, they do not exclusively target the «insiders», who have the knowledge and the experience to understand what they want to express. In the case of hip-hop graffiti, and especially in the case of the tags, people outside of graffiti culture can easily characterize the interventions as scribbles, in the case of stencils it is highly unlikely for someone not to understand what is depicted. The use of the visual semiotic system, common and comprehensive by large parts of contemporary societies, doesn't allow the viewer not to understand. Furthermore, the form and aesthetics of stencils present strong relations with the products of contemporary graphic design, with which millions of viewers around the globe come in contact everyday. For these reasons, stencils having straight and clear lines and sharp contrast, seem to be made to come-out even in the over-painted walls of the cities and to successfully communicate with their spectators.

4 Anything written or drawn, or printed on any public wall or any other surface of the city without permission is surely a political act. However, this does not make everything found on the walls a political intervention. This is to say that, going beyond this initial level of the political act -the non-permitted intervention on public space- many interventions

articulate political discourse and actively propagandise their ideas. During the last years many of the political interventions in Athens are made through stencils. This is not an accidental phenomenon. Firstly, the characteristics of the technique (reproducibility and speed) meet the needs of those who intervene politically on the streets. Secondly, the history of Stencil Graffiti locates it at the centre of the tradition of public political intervention and propaganda. As Tristan Manco (2002)* writes, in one of the first books about contemporary Stencil Graffiti to be published, its appearance is related to the Latin countries of southern Europe and south America. The examples he uses are coming firstly from the 2nd WW, when Italian fascists painted the face of their leader on the walls as propaganda using stencils, secondly from the '60s and the '70s when Spanish and Mexicans were using the technique in protests, and thirdly from Paris, when during the events of May 1968 the blending of the traditions of protest art, applied arts and typography led to the creation of something new in the city. One of the pioneers of Stencil Graffiti, the French Blek le Rat (<http://bleklerat.free.fr/>), participated in the protests and events of May 1968 in Paris and as a student of the school of Fine Arts (Ecole des Beaux Arts) in Paris, participated also in the production of some of the popular posters of the movement. Using this experience, and his technical knowledge in engraving and lithography, he became one of the first stencil graffiti producers in Europe in the 1980's, wanting -as he states himself in his website- to create something different from the American Graffiti he had seen in New York during the 1970's. The relation between stencils and political protest and intervention in public space is evident today in the works of several individuals and groups; several anonymous or pseudonymous creators who use the walls in the cities in which they live and create as a field of socio-political expression and propaganda. However, the stencil also presents a strong relation with political claims and protests from-below, as we have seen it developing in the recent movements of the public squares, or other protests that occupy public spaces in several cities of Europe and north America, as well as, in cities of the Arab and South-American worlds. From Tahrir square in Cairo, to the squares of South European capitals and from Wall Street to Istanbul and Rio de Janeiro, countless stencils illustrate and accompany the struggles of the movements for the claiming of public space as what it should be; available space for interactions between people, for the development of dialogue and for the production of art and politics.

5 The Political Stencil today constitutes one of the most important kinds of the expression of protest art globally. However, stencils do not simply illustrate the contemporary movements, they are imaging the demands and the discourses that these movements articulate. They do not simply act as illustrations of political discourse showed in public space, but they actively participate in the production of alternative political discourse and socio-political critique through images. In other words, they participate in the development of the political imagery as well as the development of the political imaginary. Besides the expression of local demands and protests, stencils promote the communication between several local movements, and in this way they contribute to the development and the strengthening of the global movements. Through the Internet and social media, stencils are presented to global audiences. Through the use of the «language» of images, and unlike the word-centric slogans, stencils manage to be comprehensible by larger audiences surpassing the borders of languages. In this way promote both the understanding and the spreading of the local socio-political messages, contributing in the development of common demands, aims and protests on a global level. Thus, we could argue that stencils play a vital role in the imaging of the contemporary global alternative political imaginary.

*Manco Tristan (2002), Stencil Graffiti. London: Thames & Hudson.

6 In the contemporary metropolis sovereign power and its associates are constantly attempting, though laws and policing, to control every element that composes the urban visual sphere around us. Advertisements, road signs, shop signs, and other visual elements define and enforce the official visual sphere of the cities. In this way, sovereign power, besides controlling of the appearance of the city, also attempts to control the social imaginary. In this context of control, the images presented in the public space, that the stencils and other interventions -without permission- offer, manage to sabotage the attempts to control the urban visual sphere enforced by the sovereign power. Stickers, posters, several kinds of graffiti, stencils, slogans and several kinds of street art contribute to the production of visual culture from-below, that often manages to evade the control of sovereign power, and at the same time fuels the development of different communal and individual social (and political) imaginaries.

7 Stencil Graffiti is an urban phenomenon strongly connected with public space. Stencil Graffiti is developed and materialised mainly in urban space. Stencil pieces (and other formal or informal kinds of social and political intervention) are located in the multiplicity and the rhythms of the everyday urban public space and this is where they come in contact with their viewers. Stencils, like graffiti and other pieces of street art belong to the street, they are not simply placed in the street. This means that the meanings of these interventions are formed always in relation with the architectural infrastructure of urban space, as well as in relation with the everyday life on the street. In the same way that the appearance of the urban areas is defined by the works on the streets, the importance and effectiveness of the interventions is defined in relation with the particular urban context in which they are located. In this sense, every stencil acts in different ways in every different place, area or even city; its meaning is changed in the same way that it itself wants to change the areas in which it intervenes. Every intervention in the public space is in a constant discussion with both the spaces and the people that use them; it is never an independent image placed on a wall, but it is a visual event during which the messages promoted and the meanings given by the viewers are in a constant negotiation.

8 The public walls of the cities were almost always a field for the development of open and free dialogue. If we consider the existence of spaces in which free dialogue can be developed a vital component of a «free society», then, every attempt to control the elements that compose the urban visual sphere, is at the same time an attempt to control the free dialogue developed on the public walls of the cities; in this sense it's an attempt to control freedom itself. The more the authorities of the cities and their associates are trying to prove to the public that the public spray-paint interventions are «dirty» on the «body» of the city, and the ones doing them -without permission- are illegal, the more every painting, every writing and every other small or larger free intervention of public walls will be a political action, which will sabotage the attempts of control in the cities and will produce folk and even radical visual culture.

UNPAUSE

OXI ALLO
ΣΩΣΙΜΟ

ψυχώ μελαχρινό αγόρι